

Edifici del carrer de Santa Eulàlia, 106

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca:	Barcelonès
Lloc/Adreça:	Carrer de Santa Eulàlia, 106
Emplaçament	Barri Santa Eulàlia
Alçada:	11

Coordenades:

Latitud:	41.3672
Longitud:	2.12676
UTM Est (X):	426968
UTM Nord (Y):	4579889

Classificació

Número de fitxa	08101 - 121
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Noucentisme Contemporani
Segle	XX
Any	1921
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	Si (IPA 20697)
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	diversos propietaris
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dj., 14/09/2017 - 02:00

Descripció

Edifici d'habitatges entre mitgeres situat a l'avinguda de Santa Eulàlia, eix transversal del barri i que mostra els efectes d'una continuada substitució d'arquitectures. El cas que ens ocupa és una de les persistències arquitectòniques anterior a aquesta fase.

Consta de planta baixa, dos pisos i terrat pla. A la planta baixa s'obren una porteria i aparadors de botiga. La façana s'organitza compositivament de forma simètrica, a partir de quatre eixos de verticalitat, definits per les seves obertures. El primer i segon pis són similars: quatre obertures que accedeixen a un balcó corregut, amb barana de ferro. Totes les llindes són rectes

i estan decorades amb un medalló i unes garlandes. El parament imita carreus abuixardats.

La façana està coronada per una barana de pedra calada fent una sanefa i al centre hi ha un frontó trilobulat, amb una palmeta a la part superior i una cartel·la al centre.

Història

El barri de Santa Eulàlia va patir un procés de densificació constructiva a partir dels anys vint del segle passat. Amb el parèntesi dels anys de la Guerra civil i primera postguerra, la seva urbanització continuà amb força a partir de la segona meitat dels anys 1950, lligada molt directament amb la proximitat de Barcelona. Aquest creixement intensiu va transformar radicalment el paisatge urbà, que quedà gairebé orfe de referents patrimonials. El fet que l'Escorça es mantingués dempeus i que s'enjardinés el seu voltant, oxigenant mínimament aquest congestionat sector, va significar un petit triomf davant els cada cop més densificats blocs d'habitatges.

Bibliografia

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (ss/dd). Inventari del patrimoni cultural immoble / arquitectònic de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona c <http://invarquit.cultura.gencat.cat/cerca/> [consulta realitzada el 14 de setembre de 2017].

